

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל ימי עני רעים. והאיכא שבתות וימים טובים	ואמר רבי יהושע בן לוי:											⚡
כדשמואל.												!
שינוי וסת תחלת חולי מעיים.	דאמר שמואל:											⚡ !
הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר, והקורא פסוק בבית משתאות בלא זמנו - מביא רעה לעולם. מפני שהתורה חוגרת שק, ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא, ואומרת לפניו: רבונו של עולם עשאוני בניך ככנור שמנגנין בו לצים. אמר לה: בתי, בשעה שאוכלין ושותין במה יתעסקו? - אמרה לפניו: רבונו של עולם, אם בעלי מקרא הן - יעסקו בתורה ובנביאים ובכתובים, אם בעלי משנה הן - יעסקו במשנה בהלכות ובהגדות, ואם בעלי תלמוד הן - יעסקו בהלכות פסח בפסח, בהלכות עצרת בעצרת, בהלכות חג בחג.	תנו רבנן:											⚡
כל הקורא פסוק בזמנו - מביא טובה לעולם, שנאמר (משלי ט"ו) ודבר בעתו מהטוב.	העיד רבי שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון בן חנניא:											⚡
והלוחש על המכה וכו'.												⚡
וברוקק בה, לפי שאין מזכירין שם שמים על הרקיקה.	רבי יוחנן:											⚡
אפילו נגע צרעת.	איתמר, רב:											⚡
אפילו ויקרא אל משה.	רבי חנינא:											⚡
סכין ומשמשין בבני מעיים בשבת, ולוחשין לחישת נחשים ועקרבים בשבת, ומעבירין כלי על גב העין בשבת.	תנו רבנן: [ת"ק]											⚡
במה דברים אמורים - בכלי הניטל, אבל בכלי שאינו ניטל - אסור. ואין שואלין בדבר שדים בשבת.	רבן שמעון בן גמליאל:											⚡
אף בחול אסור.	רבי יוסי:											⚡
הלכה כרבי יוסי. ואף רבי יוסי לא אמרה אלא משום סכנה	רב הונא:											⚡
כי הא דרב יצחק בר יוסף דאיבלע בארזא, ואתעביד ליה ניסא פקע ארזא ופלטיה.	[רב יצחק בר יוסף]											O
סכין ומשמשין בבני מעיים בשבת, ובלבד שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול.	תנו רבנן:											⚡
היכי עביד?												^
סך, ואחר כך ממשמש.	רבי חמא ברבי חנינא:											⚡ !
סך וממשמש בבת אחת.	רבי יוחנן:											⚡ !
שרי שמן ושרי ביצים - מותרין לשאול בהן, אלא מפני שמכובין.	תנו רבנן:											⚡
לוחשין על שמן שבכלי, ואין לוחשין על שמן שביד. לפיכך סכין משמן שביד, ואין סכין משמן שבכלי.												⚡
רב יצחק בר שמואל בר מרתא איקלע לההוא אושפיזא, אייתי ליה מישחא במנא, שף - נפקן ליה צימחי באפיה. נפק לשוק, חזיתיה ההיא איתתא. אמרה: ויקא דחמת קא חזינא הכא. עבדא ליה מלתא ואיתסי. כתיב (שמות ט"ו) כל המהלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך וכי מאחר שלא שם - רפואה למה?	רבי אבא לרבה בר מרי:											⚡
מקרא זה מעצמו נדרש, שנאמר (שמות ט"ו) ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך אם תשמע לא אשים, ואם לא תשמע - אשים, אף על פי כן כי אני ה' רפאך.	אמר ליה [רבה בר מרי]. הכי אמר רבי יוחנן:											!
כשהלה רבי אלעזר נכנסו תלמידיו לבקרו.	רבה בר בר חנה:											O
אמר להן, חמה עזה יש בעולם.	[רבי אלעזר]											O
התחילו הן בוכין ורבי עקיבא משחק.												O
למה אתה משחק?	אמרו לו:											⚡

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סנהדרין-חלק		מימרא												
	וכי מפני מה אתם בוכים?	אמר להן: [רבי עקיבא]												קא:
	אפשר ספר תורה שרוי בצער, ולא נבכה?	אמרו לו:											◇	קא:
	לכך אני משחק. כל זמן שאני רואה רבי, שאין יינו מחמיץ ואין פשתנו לוקה, ואין שמנו מבאיש, ואין דובשנו מדביש, אמרת: שמה חס ושלום קיבל רבי עולמו. ועכשיו שאני רואה רבי בצער - אני שמח.	אמר להן: [רבי עקיבא]											◇	קא:
	עקיבא, כלום חזרתו מן התורה כולה?	אמר לו: [רבי אליעזר]											◇	קא:
	לימדתנו רבינו (קהלת ז') כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא.	אמר לו: [רבי עקיבא]											◇	קא:
	כשחלה רבי אליעזר נכנסו ארבעה זקנים לבקר, רבי טרפון ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא.	תנו רבנן:											○	◇
	טוב אתה לישראל מטיפה של גשמים, שטיפה של גשמים בעולם הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא.	נענה רבי טרפון ואמר:											■	◇
	טוב אתה לישראל יותר מגלגל חמה, שגלגל חמה בעולם הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא.	נענה רבי יהושע ואמר:											■	◇
	טוב אתה לישראל יותר מאב ואם, שאב ואם בעולם הזה, ורבי בעולם הזה ובעולם הבא.	נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר:											■	◇
	חביבין יסורין.	נענה רבי עקיבא ואמר:											■	◇
	סמכוני ואשמעה דברי עקיבא תלמידי, שאמר חביבין יסורין.	אמר להם: [רבי אליעזר]											○	קא:
	עקיבא, זו מנין לך?	אמר לו: [רבי אליעזר]											⚡	קא:
	מקרא אני דורש (מלכים ב' כ"א) בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים [ויגו] ויעש הרע בעיני ה' וכתוב (משלי כ"א) גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי	אמר: [רבי עקיבא]											■ !	◇
	וכי חזקה מלך יהודה לכל העולם כולו לימד תורה, ולמנשה בנו לא לימד תורה?												⚡ !	◇
	אלא: מכל תורה שטרחה בו, ומכל עמל שעמל בו - לא העלהו למוטב אלא יסורין, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ג) וידבר ה' אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו ויבא ה' עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחזים ויאסרוהו בנחשתיים ויוליכוהו בבבלה, וכתוב (דברי הימים ב' ל"ג) וזהר לו חלה את פני ה' אלהיו ויכנע מאד מלפני ה' (ה') אלהי אבותיו ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישבהו ירושלים למלכותו וידע מנשה כי ה' הוא האלהים.												!	◇
	הא למדת שחביבין יסורין.												!	קא:
	שלשה באו בעלילה, אלו הן: קין, עשו, ומנשה.	תנו רבנן:											■	◇
	קין - דכתיב (בראשית ד') גדול עוני מנשוא. אמר לפניו: רבוננו של עולם כלום גדול עוני מששים ריבוא שעתידין לחטוא לפניך, ואתה סולח להם?												■	קא:
	עשו - דכתיב (בראשית כ"ז) הברכה אחת היא לך אבי.												■	קא:
	מנשה - בתחילה קרא לאלוהות הרבה, ולבסוף קרא לאלהי אבותיו.												■	קא:
	אף ההוגה את השם באותיותיו וכו'.	אבא שאול:											■	קא:
	ובגבולין, ובלשון עגה.	תנא:											■	◇
	שלשה מלכים וארבעה הדיוטות וכו'.												■	קא:
	ירבעם - שריבעם עם.	תנו רבנן:											■	◇
	דבר אחר: ירבעם - שעשה מריבה בעם.												■	◇
	דבר אחר: ירבעם - שעשה מריבה בין ישראל לאביהם שבשמים.												■	◇
	בן נבט - בן שניבט ולא ראה.												■	◇
	הוא נבט, הוא מיכה, הוא שבע בן בכרי. נבט - שניבט ולא ראה, מיכה - שנתמכך בבנין, ומה שמו - שבע בן בכרי שמו.	תנא:											■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator																							
סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
		תנו רבנן:																						קא:	
		שלשה ניבטו ולא ראו ואלו הן: נבט, ואחיתופל, ואיצטגניני פרעה.																							קא:
		נבט ראה אש שיוצאת מאמתו, הוא סבר איהו מליך, ולא היא - ירבעם הוא דנפק מיניה.																							קא:
		אחיתופל ראה צרעת שזרחה לו על אמתו, הוא סבר איהו מלך, ולא היא - בת שבע בתו הוא דנפקא מינה שלמה.																							קא:
		איצטגניני פרעה																							קא:
		מאי דכתיב (במדבר כ') המה מי מריבה - המה שראו איצטגניני פרעה וטעו. ראו שמושיעו של ישראל במים הוא לוקה, אמר (שמות א') כל הבן הילוד היארה תשליכהו, והן לא ידעו שעל עסקי מי מריבה לוקה.																							קא:
		ומנא לן דלא אתי לעלמא דאתי																							קא:
		דכתיב (מלכים א' י"ג) ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני אדמה. להכחיד - בעולם הזה, ולהשמיד - לעולם הבא.																							קא:
		מפני מה זכה ירבעם למלכות - מפני שהוכיח את שלמה. ומפני מה נענש - מפני שהוכיחו ברבים. שנאמר (מלכים א' י"א) וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו. אמר לו: דוד אבין פרץ פרצות בחומה כדי שיעלו ישראל לרגל, ואתה גדרת אותם כדי לעשות אנגריא לבת פרעה?																							קא:
		ומאי וזה אשר הרים יד במלך?																							קא:
		שחלץ תפילו בפניו.																							קא:
		גסות הרוח שהיה בו בירבעם טרדתו מן העולם, שנאמר (מלכים א' י"ב) ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית ה' בירושלים ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה. אמר, גמירי: דאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית יהודה בלבד, כיון דחוזו ליה לרחבעם דיתיב ואנא קאימנא סברי: הא מלכא וזה עבדא. ואי יתיבנא - מורד במלכות הואי. וקטלין לי, ואזלו בתריה.																							קא:
		מיד (מלכים א' י"ב) ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העולין מארץ מצרים וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן.																							קא:
		מאי ויועץ?																							קא:
		שהושיב רשע אצל צדיק.																							קא:
		אמר להו: התמיתו על כל דעבידנא?																							קא:
		אמרו ליה: הין.																							קא:
		אמר להו: מלכא בעינא למיהוי.																							קא:
		אמרו ליה: הין.																							קא:
		כל דאמינא לכו עבידתו?																							קא:
		אמרו ליה: הין.																							קא:
		אפילו למפלח לעבודה זרה?																							קא:
		אמר ליה צדיק: חס והלילה.																							קא:
		אמר ליה רשע לצדיק: סלקא דעתך דגברא כירבעם פלח לעבודה זרה? אלא למינסיהו הוא דקא בעי, אי קבליתו למימריה.																							קא: